

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

Festa Mobilia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

FESTA MOBILIA.

FESTVM RESVRRECTIONIS D. N.
IESV CHRISTI.

IO triumphe! Io! Vicisti Christe amor meus!
agnosco vultum victorem, & victricem, quã
hostis meus cecidit, manum: video in bono Duce
victoriæ vestigia, plagas adversas! laudo tro-
phæum nobile, Crucis arborem. Ecce ante currus
triumphales cum mundo dæmonem, cum morte
carnem. Io! cæli plaudite: aër infona: triumphum
clamate litora: terra resulta: & tu Echo mille ho-
die ora indue. Heus! adeste quotquot estis mundi
cives! quercus, imò nemora spoliare, & Servatorĩ
vestro *Civicam* ferte. Agite veris arva lætissima,
rectè omne, quod vobis est, gramen suppeditatis.
Nam *obsidionalem* non jam urbs, sed orbis debet
obsidio dæmonis liberatus. Eia, quid moras necti-
tis, qui in lacrimis natatis naufragi? quin tabulas
colligitis, & *Navalem* paratis illi, qui victor Stry-
gem trajecit? Quin *Castrensi* ornatis eum, qui pri-
mus castra Phlegethontis victor transcendit! Ecce
Angeli ramis suis Palladem spoliant feruntque
Oleaginam illi, qui pacem DEVM inter & homines
potuit componere. Sed numquid *Triumphalis* obli-
viscemur coronæ? Ecce ultrò laurus in sertum abit,
æternam viriditatem sperans, si hæc tempora con-
tigerit. Sed & tu abi in ignes omne aurum, & exi
corona Triumphatori meo. At tu cape has coronas
victor Amor, & si omnibus his rosæ sese immi-
sceant, ne has repudia. Spinæ nuperæ dederunt.

*Susceptis tecum aromatibus Dominicũ visere cura
sepul-*

A

sepul-

sepulchrum. Ibi lacrimas devotionis effunde; nec usquam divertas, donec resuscitati Domini teneas vestigia, contrectes manu ac lenias osculis clavorum foramina. Illum audi loquentem, agnosce viventem, dilige diligentem. S. Laur. Iust. serm. de Resur. D.

FESTVM ASCENSIONIS D. N.
IESV CHRISTI.

IO! iterum; iterum Io! iterum Triumphe! Ecce amor meus triumphans Capitolium cœleste petit! Ecce obvios omnes cœli cives! Ecce ereptos orco & servatos Patres, omnes cœli libertate pileatos! O numerum daretur horum augere! ô ultima triumphi appendix pedibus hære possem triumphantis! Vicisti, eia Amor Christe amarum. En manus do victas. Victum occur non etiam in triumphum ducis? Ecce sequar vel vincetus currum. Heu mihi! sine me hem jam nubes transit, hem Christus habet muros! Hæc nimirum ab inferis reduci victori unica corona deerat, *Muralis*. Hanc quoque, dum primus hodie amor meus in cœli moenia evadit, primus tulit. Sed ne animum despondere cæteri, qui bellum cælo facitis, & victricem cælum itis expugnatum. Auferet (iterum moneo) hanc etiam secundus, tertius, etiam ultimus. Imò ultimus primas feret, & quod profundius descenderit, hoc altius ascendet. Neque est, quod viam multum inquiramus, quæ ad triumphum ducat. Impressit huic Christus vestigia sua, sanguine notavit. HAC ITER.

Ascendamus cum Christo corde, ut cum dies eius promissus advenerit, ascendamus & corpore. Sed cum Christo nõ ascendit superbia, non avaritia, non luxuria;

*curia; nullum vitium nostrum ascendit cum medico
nostro. Ideo si post medicū desideramus ascendere de-
bemus vitia deponere. S. Aug. serm. 2. de Asc. Dom.*

FESTVM PENTECOSTES.

Non ego jam centum ora totidemq; linguas,
unam tantum ex ijs opto, quas hodie cælum
depluit. Iacebat è juventute studiosā adolescens,
quem in lectum non tam ægritudo quàm scele-
rum pondus dejecerat. Cæcus interea non vide-
bat ante orci fores se stare, surdus ne fratris qui-
dem monita saluberrima audiebat. Intempestā
nocte virum videt majestate vultus, & multā ca-
nitie venerandū. Ego, ait hic, ille sum, qui tui
causā omnia, sed te mei unius gratiā condidi. Si
nondum intelligis, omnium PATER sum, sed te fi-
lium degenerem ab dico, ab jicio, & dirum damna-
tionis Theta jam nunc tibi denuntio. Ita attonito
sub alteram noctem vir adest integrā ætate, spinis
caput, cruce humeros insignis, cætera nudus &
sanguine, qui ex pectore saucio in fontem abierat,
latè humum inundans; hic, si nescis, inquit, IESVS
sum, Servator olim tuus, nunc Iudex: simul ma-
num pectori immittit, & sanguine plenam in
vultum jaciens ægri, erubescit, ait, vel sic & tessera
damnationis cape, salutis futuram, si maluif-
ses. Sub hæc in cælos, æger in desperationem abiit.
Erexit tamen miserum frater, & ut noxis expiatis
ad *Amorem SPIRITVM* se verteret, suasit. Tertia
igitur nox personam visa ostendere, vultu priori-
bus non absimili, sed placido, & arridente, qua-
lemque humero insidens columba probabat. At-
que hæc scelerum veniam, & mortem beatam

nuntiavit. Quis jam fidem non habeat dicentibus columbam sine felle esse? *Ex Spec. Exempl.*

Vt almus hic Spiritus vivificet te, custodi unitatem, & apud te quietus sede, prestolare ejus adventum, ut te ad se suscipiendum paratum inveniat: Turbas fuge & temporalium facultatum devota negotia, quatenus amabiliter Paracletus veniat & requiescat in te. S. L. Iust. serm. de Pent.

FESTVM SS. TRINITATIS.

Quid solem intueris? si sapis oculos claudes. Fides talpa sit, oportet. Nimirum non posse in parvulam fossam exonerari Oceanum, Augustine, docuisti. Manu tamen ad tanta mysteria non semel nos duxit cælum. Ita quo tempore Vafatenses Hunni bello, & hæresi suâ SS. TRIADEM Ariani impetebant, Miraculum contra hos ingens pugnavit. Etenim sub ipsis sacris è cælo in aram tergeminae guttæ se demiserunt, invidiam crystallo facturæ. Has cum legete Sacerdos vellet, ecce suapte sponte in uniceam gemmam coivêre. Atque hoc nobilissimum VNIVS TRIADIS, & TRINÆ VNITATIS symbolum Christiani cruce, hanc unionibus ormarunt. Sed quod unâ suâ gemmâ factus dives crux esset, vniones omnes, velut victos se faterentur, longè inde exsilierunt, quo permoti cives aureâ denique cruce, vt par erat, gemmam unicè pretiosam incluserunt. Iam in Virginis Claræ de Monte Falco corde repertos ajunt hodieq; asservari tres globos, qui singuli cum singulis, quin imò bini etiam cum tertio certant pondere, nec tamen superant, nec superantur. Ostendit hæc Virgo nobilius aliquid quàm aurum, quo mysterium

riūm hoc claudamus, cor nostrum. Aut enim hoc,
aut nihil capit DEVM.

*Quemadmodum reliquis omnibus membris caput
anteponis, & cetera membra objicis, ut ictum à ca-
pite avertas; ita Sanctæ & ejusdem essentia Trini-
tatis fidem sine qua vitam, quæ vere vita sit, vive-
re nemo potest, rebus omnibus antepone. S. Ephrem
in Vit. rect. rat.*

FESTVM SS. CORPORIS CHRISTI.

Iuvat pompæ, quam omnis hodie orbis Chri-
stianus ducit, exordia paucis denarrare. Virgo
fuit non procul Leodio; nomen virgini Iuliana.
Hæc dum cælos, quos animo jam habitabat, ocu-
lis etiam obambulat, novam Lunam aspicit, à quâ
altera lubens lucem suam mendicaret: pleno ta-
men incremento aliquid restare videbatur. Sub-
inde audit Ecclesiam hanc esse Christi sponsam,
cui porro ad decoris supplementum nihil deesset
quàm ut sponsum suum sub pane latitantem festo
die, & pompâ celebraret. Et verò ad hoc operam
Iulianæ cælum expetere. Diu linguam Virginis
modestia ligatam tenuit, dum amor denique sol-
vit, & deregere visum, cum alijs, tum è Canoni-
corum collegio uni suavit. Is tunc Io. Lansenna
post Pont. Urbanus IV. fuit. Et fortè dum hic ad
clavum Ecclesiæ sedet, Bolsenæ Sacerdotis sacrifi-
cantis mentem dubitatio subjicit de Numinis in
S. Eucharistiâ præsentia. Vulneravit hæc perfidia
Christum. Nam præterquam quòd remoto panis
velo, in conspectum se dedit, scaterere sanguine ca-
lix, & effundere se hic in aræ lintea visus est. Tum
verò Urbano Pont. jubente miraculum hoc per
urbem illam est circumlatum; jamque urbem

unam omnis orbis æmulatur. Rectè porrò nos faciemus, si in ferculum Deo nostro non aurum, aut argentum modò, sed quod magis amat, oculos, linguam, pectus, cor ad eò commodabimus. *Ex hist. revel. Inst. vener. Sacram.*

Christiane, qui se hic tibi manducandum dedit, quid tibi denegare poterit in futurum? & qui tantum tibi viaticum paravit ad victum, quid in illa mansione perpetua non paravit? Manducabitis in Mensa mea: audivisti Dei convivium; sollicitus non sis de qualitate convivij. S. Pet. Chryf. f. 95.

FESTVM S. ANGELI CVSTODIS

DA mihi Arge, ò Angele mi, da penam vel unam è tuis, quâ laudes tuas scribam. Sed ò! unde incipiam? ubi desinam? Nondum natus eram, & tamen jam latè stipabas meum, ò Custos unice! Infanti sinum, puero manum dedisti, ò Pædagoge amantissime! Tu verba formare, & nunc Patrem in celis IESVM, nunc Matrem MARIAM clamare, tu nunc artes humaniores, nunc severiores docuisti, ò doctor fidissime! Tu in hivio vitæ dubio viam Mercurius monstrasti, præstisti, duxisti, insidias detexisti, in hospitium ò quale introduxisti, dux fidissime! Sed vin' compendium tuarum dem laudum? morituro quotidie aurem vellicas: irati iudicis timere vultum doces: mones præcipitia infera cavere, cæli ardua digito ostendis, ad hæc expetenda cogitationibus animum adhortaris, & fatigatum manu ducis, succumbentem portas, ægrum foves, impugnatum propugnas. Illud quantum est, quòd, nisi ego te vivus, tu etiam mortuum non es deserturus. O
Mi

mi Arge ! ô Angele mi ! cur ut laudes tuas scribe-
tem , pennam è tuis unam aliquam non dedisti ?
Sed eja hanc meam cape, & , si placet , MAGNÆ
VIRGINIS , cui uni laboravit, pedibus substerne.
Ut multæ aliæ tam altam, certè altiùs nulla vola-
verit penna.

*Noli ô homo Conditoris tui negligere munus; noli
custodis tui Angeli benevolentiam spernere, parvi
pendere ministerium, suffragium abjicere, & igno-
rare consilium. Sta super custodiam tuam : Tibi
assistunt Angeli, à dextris boni, à sinistris mali.*
S. I. aur. Iust. de vit sol. c. 16.

IANVA